

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 90/10
07.04.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Gorana Čavline, predsednika veća, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog S.S, zbog krivičnog dela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 2. Krivičnog zakonika, rešavajući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. broj 1028/09 od 30.11.2009. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Sokobanji K. broj 120/08 od 26.12.2008. godine i Okružnog suda u Zaječaru Kž. broj 337/09 od 24.08.2009. godine, u sednici veća održanoj u prisustvu okrivljenog S.S. i njegovog branioca, advokata S.M, dana 07.04.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. broj 1028/09 od 30.11.2009. godine, podignut protiv pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Sokobanji K. broj 120/08 od 26.12.2008. godine i Okružnog suda u Zaječaru Kž. broj 337/09 od 24.08.2009. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Sokobanji K. broj 120/08 od 26.12.2008. godine, okrivljeni S.S, na osnovu člana 355. tačka 3. ZKP-a oslobođen je od optužbe da je izvršio krivično delo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 2. KZ-a.

Presudom Okružnog suda u Zaječaru Kž. broj 337/09 od 24.08.2009. godine, odbijena je kao neosnovana žalba Opštinskog javnog tužioca u Sokobanji i prvostepena presuda je potvrđena.

Protiv ovih presuda, Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. broj 1028/09 od 30.11.2009. godine zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. i 11. ZKP-a, u vezi člana 352. stav 2. ZKP-a i člana 78. i 79. ZKP-a ističući da prvostepeni sud svoje činjenično utvrđenje, da nema dokaza da je okrivljeni S.S. izvršio krivično delo iz člana 348. stav 2. KZ-a, koje mu je optužbom stavljeno na teret, zasniva na stavu da su zapisnik o pretresanju stana i drugih prostorija i potvrda o privremeno oduzetim predmetima, dokazi na kojima se ne može zasnivati sudska odluka, za koji zaključak prvostepeni sud, prema navodima zahteva, daje neprihvatljive, nedovoljne i nerazumljive razloge, istovremeno ističući da su navodi u razlozima presude sadržani u zapisniku o iskazima datim u postupku i samih tih zapisnika protivrečni, zbog čega predlaže da Vrhovni sud uvažanjem zahteva utvrdi da je navedenim presudama povređen zakon u korist okrivljenog.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća na osnovu člana 422. stav 3. ZKP-a u prisustvu okrivljenog S.S. i njegovog branioca S.M, na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta, pa je po oceni navoda i predloga iznetih u zahtevu, odlučujući na osnovu člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“, broj 116 od 22.12.2008. godine), našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

Vrhovni kasacioni sud nalazi, da se neosnovano zahtevom za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca ukazuje da su neprihvatljivi razlozi prvostepenog suda kojima obrazlaže stav da su zapisnik o pretresanju stana i drugih prostorija okrivljenog S.S. i potvrda o privremeno oduzetim predmetima, dokazi na kojima se ne može zasnivati sudska odluka.

Ovo s`toga, što, iako je u naredbi istražnog sudije Opštinskog suda u Sokobanji Kri. 41/08 od 10.04.2008. godine, kojom se dozvoljava pretresanje stana i drugih prostorija tada osumnjičenog, S.S, radi pronalaženja predmeta krivičnog dela koji mogu služiti kao dokaz za uspešno vođenje krivičnog postupka zbog krivičnog dela iz člana 348. KZ-a, navedeno da su ovlašćena službena lica P.s. S. dužna da u smislu člana 251. stav 3. ZKP-a, obaveste o vremenu i mestu pretresanja Opštinskog javnog tužioca i branioca okrivljenog, ukoliko ga okrivljeni bude angažovao, sem ako postoji opasnost od odlaganja, ovlašćena službena lica OUP-a, protivno ovakvoj sadržini naredbe, propuštaju da postupe u skladu sa njom. Naime, prema članu 78. stav 2. ZKP-a, naredba o pretresanju stana predaje se pre početka pretresanja licu kod koga će se pretresanje izvršiti i da će se to lice poučiti da ima pravo da uzme advokata, odnosno branioca, koji može prisustvovati pretresu, pa pošto se okrivljeni u to vreme nalazio u pritvoru to su OSL OUP-a bila u obavezi da, u skladu sa naredbom istražnog sudije, o vremenu i mestu preduzimanja ove radnje obaveste branioca okrivljenog. S`tim u vezi, prvostepeni sud pravilno nalazi da su OSL OUP-a navedeno obaveštenje mogla uputiti braniocu okrivljenog i u momentu ulaska u posed okrivljenog uz ostavljanje razumnog roka da pristupi pretresanju, s`obzirom da u tom trenutku nisu postojali razlozi za opasnost od odlaganja, i da su propuštanjem da to učine, postupili suprotno odredbama Zakonika o krivičnom postupku, imajući u vidu član 78. stav 2. ZKP-a, koji propisuje da će se, ukoliko lice na koje se odnosi naredba o pretresanju, zahteva prisustvo advokata, odnosno branioca, početak pretresa odložiti do njegovog dolaska, a najduže za tri sata. S`toga, imajući u vidu sadržinu napred citirane naredbe istražnog sudije, to je navedenu radnju bilo neophodno preduzeti u prisustvu branioca okrivljenog, pod uslovom da okrivljeni to zahteva.

Prvostepeni sud je, po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, a nasuprot navodima zahteva, dao razloge da u konkretnom slučaju nije postojala opasnost od odlaganja pretresanja stana i drugih prostorija okrivljenog te da je s`toga nesumnjivo postojala obaveza da se okrivljeni odnosno njegov branilac obaveste o vremenu i mestu preduzimanja navedene radnje.

Pored toga, ovlašćena službena lica OUP-a, ne samo da nisu obavestili branioca okrivljenog o vremenu i mestu pretresanja stana i drugih prostorija okrivljenog, već, svedoka I.M, tretiraju kao lice na koje se odnosi naredba istražnog sudije i poučavaju ga da može da uzme advokata, što se vidi iz zapisnika o pretresanju stana i drugih prostorija od 11.04.2008. godine, iako on, eventualno, može imati svojstvo držaoca stana koji može da angažuje zastupnika po članu 79. stav 1. ZKP, a ne branioca kako je nepravilno poučen od strane OSL OUP-a.

U prilog zaključka prvostepenog suda da pretresanje stana okrivljenog nije obavljeno u skladu sa odredbama Zakonika o krivičnom postupku je i okolnost na koju su u svojim iskazima ukazali svedoci R.L. i D.S, i to da pre početka pretresanja nisu upoznati da navedenoj radnji prisustvuju kao građani - svedoci, što je u suprotnosti sa odredbom člana 79. stav 3. ZKP-a, koja propisuje da će se svedoci pre početka pretresanja upozoriti da paze na tok pretresanja kao i da imaju pravo da pre potpisivanja zapisnika o pretresanju, stave svoj prigovor, ako smatraju da sadržina zapisnika nije tačna, dok s`druge strane, svedok I.M. nije imao saznanje da je prilikom pretresanja imao svojstvo držaoca stana.

Sledstveno tome, i po nalaženju ovoga suda, potvrda o privremeno oduzetim predmetima od I.M, je posledica prethodno nezakonitog pretresanja stana okrivljenog, te da se s`toga ni ona ne može prihvatiti kao dokaz na kome se može zasnivati sudska odluka, u vezi sa čim su u obrazloženju prvostepene presude dati jasni, dovoljni i neprotivrečni razlozi, pa s`toga zahtev Republičkog javnog tužioca neosnovano ukazuje da su nižestepenim presudama učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. i 11. ZKP-a u vezi člana 78. i 79. ZKP-a.

Pored toga, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je prvostepeni sud tačno citirao sadržinu izvedenih dokaza uključujući iskaze saslušanih svedoka, koje dokaze je cenio pojedinačno i u međusobnoj vezi i na osnovu takve ocene izveo zaključak da nije dokazano da je okrivljeni neovlašćeno držao predmetni eksploziv, te da s`toga nije izvršio krivično delo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 2. KZ-a, koje mu je optužbom stavljeno na teret, pa je s`toga neosnovan navod zahteva da je prvostepeni sud donoseći svoju presudu propustio da postupi u skladu sa odredbom člana 352. stav 2. ZKP-a.

Vrhovni kasacioni sud nalazi, da je drugostepeni sud potvrđujući prvostepenu presudu pravilno primenio krivični zakon (član 388. ZKP-a), pa su neosnovani suprotni navodi zahteva.

Ocenivši, iz iznetih razloga, da je zahtev za zaštitu zakonitosti neosnovan, Vrhovni kasacioni sud je, na osnovu člana 424. ZKP-a, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik,
Vesna Veselinović,s.r.

Predsednik veća - sudija,
Goran Čavlina,s.r.